

ENTREVISTA
AMB**Jaume Bartumeu**

PRESIDENT DEL GRUP MIXT I MEMBRE DE SOCIALDEMOCRÀCIA I PROGRÉS

“El discurs d'AD800 recorda el de l'extrema dreta populista”

PRESUMEIX D'HAVER EXERCIT UNA OPOSICIÓ “RESPONSABLE”, DIU QUE NO CONDUIRÀ SDP A UNA COALICIÓ “DELS EMPRENYATS”, I ASSUMEIX QUE EL CAP DE LLISTA DE LA FORMACIÓ NO ASPIRARÀ A CAP DE GOVERN

A. LUENGO
Andorra la Vella

Que ell no conduirà Socialdemocràcia i Progrés (SDP) a una coalició dels “emprenyats”; que a la política andorrana li sobren “cinisme, narcisisme i imprevenció”; que AD800 coqueteja en determinats punts del seu discurs amb l'extrema dreta populista; que Eusebi Nomen somia en una Andorra preconstitucional, i que ell no fa política a canvi de calderilla... Jaume Bartumeu està en forma, i això que es confessa “cansat” després de tres decennis en primera línia. Algú es pensa que no concorrerà com a cap de llista a les generals del 2015?

Anem al gra: té decidit si serà o no el candidat de SDP?

La resposta és que no. Però en qualsevol cas, només quan tinguem el programa embastat parlarem de candidatures.

Arribat el cas, acceptaria de ser el candidat del partit?

No és cap secret que arrossego cert cansament, no de la política, sinó de tenir-hi un paper capdavanter. No em sento especialment embalat per encapçalar el projecte d'AD800, però sigui o no el cap de llista, dedicaré totes les hores que calgui a la campanya.

Seria la setena ocasió que aspiraria a cap de Govern.

Un matís: no és el mateix ser candidat a cap de Govern que cap de llista d'una opció política. Quan vaig ser cap de llista per Nova Democràcia no érem alternativa de Govern. Candidat de debò ho he estat en tres ocasions.

M'està dient que no se sentiria candidat a cap de Govern, aquesta vegada?

Sigui qui sigui el cap de llista, SDP no està en situació de presentar llistes territorials a totes les parròquies. I amb la llei electoral que tenim, així no es pot aspirar a ser cap de Govern. Permeti'm que hi afegeixi que a dia d'avui no veig cap altra formació que pugui aspirar el sol al Govern.

Tot plegat ens porta a parlar de possibles acords electorals. El candidat del PS, Pere López, descarta un pacte amb SDP.

Bartumeu desfulla la margarida per decidir si serà o no cap de llista a les generals del 2015.

F. GALINDO

Què els queda, a vostès?

Sembla que se'ns vol bandejar abans d'hora, però en qualsevol cas nosaltres no anirem a una coalició dels empenyats. Posar al mateix sac el PS, AD800, Verds i sindicats –que hi fan aquí els sindicats?– pot sumar vots però no construeix un projecte polític. Que no ens hi busquin, aquí, perquè no ens hi trobaran.

Li retreia el mateix López el suport “entusiasta” que SDP ha prestat a la llei de l'IRPF, i que SDP hagués format de fet un govern de coalició amb DA.

Fa riure. El suport que vam donar a l'IRPF no és “entusiasta”, sinó responsable. És evident que aquest IRPF no és el que hauríem impulsat si haguéssim guanyat. Però l'alternativa no és picar de peus a terra, sinó millorar-lo. Per això el vam esmenar i el vam votar. I ho tornaríem a fer.

També han sumat els seus vots als de la majoria en la llei de la Seguretat Social i en la de serveis socio-sanitaris.

Perquè nosaltres no som uns fonamentalistes. Els actuals dirigents del PS consideren que la

Llei de la CASS del 2008 és intocable, com les taules de la llei. En la nostra opinió és una equivocació i un flagrant desconeixement de la realitat econòmica i financera de la CASS i del país. Si el cap de Govern ha regulat un IRPF que estava en el programa que jo vaig defensar –i no en el seu– el que no faré és desdir-me'n perquè sóc a l'oposició. Això, que ho facin els aficionats. Jo, no.

Si DA aplica el programa que vostè defensava el 2011, per què l'elector prefereix la còpia i no l'original?

La ciutadania n'estava tifa, d'aquell espectacle, va dir-se “aquest xicot ho ha fet bé a Escaldes”. Ells es van saber vendre com els més preparats. I si a tot això hi afegim els nostres errors...

No em sento especialment embalat per encapçalar el projecte de SDP

Per exemple?

Els horaris comercials: un error monumental. I el ministre es deia Pere López, si no m'equivoco.

Però vostè era el cap de Govern.

I ho assumeixo, però les coses s'han de dir. En fi, aquesta era la situació i a partir d'aquí la gent es va pujar a una onada i va votar una esperança. Crec que no m'equivoco si dic que aquesta esperança s'ha diluït absolutament. Sobretot, entre els funcionaris.

La fragmentació política, pot derivar en ingovernabilitat?

Veurem com es concreta tot això en les urnes. Però miri, a la política d'aquest país li sobra, d'una banda, cinisme; de l'altra, narcisisme; i per acabar, imprevenció. Tot això fa un còctel explosiu. Responsables d'AD800 m'han dit a mi que estan contra l'IRPF...

Contra “aquest” IRPF.

...Els he sentit autèntiques barbaritats des del punt de vista de l'essència esquerranosa que pretenen encarnar. Tot això genera un discurs similar al que a Europa en diuen extrema dreta populista. A França hem vist com part

«
A la política d'aquest país li sobra cinisme, narcisisme i finalment imprevenció
»

del vot comunista s'ha mudat al Front Nacional. El vot contestatari, el vot dels empenyats, bascula d'un extrem a l'altre. La imprevenció, ignorar els dossiers, escoltar l'últim que parla, pontificar des de la veritat absoluta... Tot això sempre és dolent, en política.

Està comparant AD800 amb el Front Nacional?

No. Dic que hi ha elements del discurs d'AD800 que es poden trobar en els de l'extrema dreta populista. Això és el que dic.

La tornada d'Eusebi Nomen a la política, és una bona notícia?

M'és indiferent. I és evident que no aporta cap proposta sobre el futur institutiu d'Andorra, i que el que planteja és tornar a una Andorra sense impostos, amb el paper dels Coprínceps i de les parròquies reforçat. Una Andorra que ja va ser i que podria haver estat... si no haguéssim guanyat el referèndum de la Constitució. Com deia dies ençà, l'Andorra del “virgencita, virgencita, que me quede como estoy”.

Per acabar: es diu que li han ofert una ambaixada a canvi del suport a DA. Veritat o ocurrencia?

És una pocasoltada i només pot ser fruit de la malvolença. Qui se l'ha inventat sap que jo no sóc a la política a canvi de calderilla. S'ha dit que m'havien ofert el càrrec que jo mateix vaig crear per al meu amic Òscar Ribas...

Exactament: el d'ambaixador extraordinari per a les relacions amb Europa.

Doncs miri: no me l'ha ofert ningú; i si me l'oferiren, no l'acceptaré mai de la vida. És una farsada, i fa una certa pena pensar que els que sí que l'acceptarien –que són precisament aquells a qui mai no se l'oferiran– vagin ara dient que me l'han ofert a mi. Doncs no: no me l'han ofert.